

Ron Lammers: 'Hoorspecialist' van het jaar

Gehoorproblemen zijn frustrerend, maar er valt wel wat aan te doen. De behandeling is echter nog lang niet optimaal, vindt Ron Lammers in Assen, audiciën van het jaar 2019.

Ron Lammers toont het oudste model (links) en het allerkleinste en nieuwste gehoorapparaat. FOTO HARRY TIELMAN

HILBRAND POLMAN

‘Wat zeg je?!” Deze vraag was vorige week een domper op menig kerstmaal. De hele familie zit gezellig aan tafel, maar opa en oma missen door hun slechte gehoor zeker driekwart van de geanimeerde gesprekken. Iedereen lacht, maar waarover? Irritatie over en weer.

Bij Ron en Betty Lammers (beiden 55) in Assen is het op de vroege maandagochtend al redelijk druk met klanten die langskomen met een kapot gehoorapparaat, of die bellen om het een of ander. Bij de ingang prijkt een oorkonde: ‘Hoorspecialist van het jaar 2019’. Een Europese organisatie heeft op basis van klantenaanbevelingen Lammers uitverkoren tot de beste audiciën van Nederland.

Lammers heeft behalve in Assen ook een vestiging in Delfzijl. Als kleine zelfstandige slaagt hij er dus blijkbaar goed in zich te onderscheiden van de grote concerns. Hij is blij met zijn onderscheiding, maar in zijn algemeenheid nog lang niet tevreden over de behandeling van gehoorproblemen. Het kan veel beter.

Om te beginnen: mensen lopen dikwijls zeven jaar rond met een slecht gehoor, voordat ze hulp zoeken. „Ouderdomsdoofheid sluipt er in”, stelt Lammers. „Iedereen praat zo onduidelijk, zeggen mensen aanvankelijk. Vaak gaan ze pas op aandringen van hun omgeving naar de audiciën. Schaamte speelt ook een rol.”

Toch ziet Lammers veel meer ‘jonge’ klanten dan toen hij in 1987 met dit werk startte. „Destijds waren mensen vaak wel over de 80 wanneer ze voor het eerst kwamen. Nu begint het al wel bij 55. Mensen doen ander werk dan toen: ze zitten vaker op kantoor, waar ze moeten vergaderen, telefoneren en overleggen. Dan heb je veel meer last van gehoorproblemen dan als je op het land of in de fabriek werkt.”

Punt twee: de omgeving van mensen met een slecht gehoor is lang niet altijd begripvol en weet er niet goed mee om te gaan. „Mensen vragen wel eens of ze hun partner of een kind mogen meenemen als ze hier komen voor de intake. Graag zelfs. Sommige familieleden zijn lief en meelevend, anderen onverschillig en beschouwen het niet als hun probleem.”

Lammers heeft een programma op zijn computer waarmee hij mensen met een goed gehoor kan laten ervaren wat iemand met een slecht gehoor ervaart. Hij laat het de verslaggever horen: een sprankelend muziekstuk wordt een doffe boel, de zang onverstaanbaar. „We proberen de omgeving er zoveel mogelijk bij te betrekken. Dat kost extra tijd,

‘Iedereen praat zo onduidelijk, zeggen mensen aanvankelijk’

maar dat hebben we er graag voor over.”

Lammers had eens een man en vrouw in behandeling die elk één slecht oor hadden. „Hier in onze winkel verstonden ze elkaar prima, thuis niet. Ik ben daar gaan kijken. Wat bleek? Ze zaten allebei met het verkeerde oor naar elkaar toe. Ik heb toen voorgesteld dat ze hun stoelen omwisselden en toen ging het een stuk beter.”

Was het altijd maar zo simpel. Ouderdomsdoofheid ontstaat door beschadiging aan het deel van het gehoor waar het geluid verwerkt wordt tot informatie voor de hersenen. Waarin we klinkers en medeklinkers onderscheiden, en hoge en lage tonen in muziek. Weer goed horen is dus niet zozeer een kwestie van een hoger volume, maar precies uitvinden wat iemand wel en niet hoort, waar precies de problemen zitten.

Nou ja, daar hebben Lammers en

zijn collega’s voor doorgeleerd, daar verdienen ze hun brood mee. De digitale techniek staat tegenwoordig voor niets. Er zijn piepkleine gehoorapparaten die je met een app op je smartphone bedient. Je kunt ze instellen op de situatie waarin je je bevindt, of je in een kroeg vol geroezemoes zit, naar een concert luistert of in de natuur vogelgeluiden wilt horen.

Maar nu komt het derde punt: de audiciën is heel wat uurtjes kwijt om alles uit te zoeken en die uitgekende apparaatjes zijn bepaald niet goedkoop. Zorgverzekeraars vergoeden lang niet alles. De basisverzekering vergoedt driekwart van de kosten van een gehoorapparaat, het eigen risico telt ook mee. Adder onder het gras is dat je alleen mag kiezen uit de categorie waarvoor je geïndiceerd bent.

Lammers: „Het komt daardoor voor dat je niet in aanmerking komt voor een duur gehoorapparaat dat je eigenlijk wel nodig hebt. Dat kan zomaar 2000 euro kosten, dan moet je dus fors bijbetalen. Helaas kan lang niet iedereen zich dat permitteren en moeten we mensen een apparaat verkopen dat niet optimaal functioneert.”